

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Martina Bobáka a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: Ing. S. K.
bytem x

proti
žalovanému: Magistrát hl. města Prahy
sídlem Mariánské náměstí č.p. 2/2, 110 00 Praha 1

zúčastněná osoba: Bydlení Na Hřebenkách s.r.o., IČO: 09440488
sídlem Vlastislavova 152/4, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2022, č. j. MHMP 1691641/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobě zúčastněné na řízení se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (**napadené rozhodnutí**), kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 5 (**stavební úřad**) ze dne 19. 4. 2022, č. j. MC05 45894/2022 (**stavební povolení**). Stavební úřad k žádosti zúčastněné osoby (**stavebník**) vydal stavební povolení pro stavbu „Stavební Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

úprava a přístavba domu X“ a „Novostavba bytového domu X“, na pozemcích parc. č. XA, XB, XC a XD, v k. ú. X (stavba).

2. Žalobce je spoluvlastníkem bytové jednotky č. X a příslušejících podílů na společných částech domu č. p. X, který leží na pozemku p. č. XE a p. č. XF, vše v k. ú. X. Tyto pozemky a bytový dům, v němž bydlí žalobce, sousedí se stavbou.
3. Žalobce podal proti záměru stavebníka námitky. Stavební úřad námitkám nevyhověl a vydal stavební povolení. Žalobce podal odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 24. 10. 2022 a stavební povolení potvrdil.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

4. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce brání žalobou. V ní namítá, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav co do umístění a provozu jeřábu, který má stavebník využít při realizaci stavby. Rameno (výložník) jeřábu má dle stavební dokumentace rotovat nad jeho pozemky. Toto žalobce ohrožuje.
5. Žalovaný se řádně nevypořádal se všemi námitkami žalobce, resp. důkladně neposoudil otázku, zda použitím jeřábu může dojít k dotčení práv vlastníků sousedních pozemků. Porušil i základní zásady správního řízení.
6. Žalobce neudělil souhlas s využitím pozemků ve svém vlastnictví k provozu jeřábu. Zpochybňuje naplnění kritérií užití prostoru nad pozemkem ve smyslu § 1023 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v rozhodném znění (**občanský zákoník**), jednak, zda je zde dán *důležitý důvod* stavebníka užívat prostor nad pozemkem žalobce, jednak, zda neexistuje *rozumný důvod* žalobce se užívání jeřábu nad jeho pozemkem bránit. Stavební úřad se nedostatečně vypořádal s existencí rozumného důvodu žalobce bránit se způsobu zásahu do jeho vlastnického práva. Zároveň stavebník nedostatečně prokázal existenci důvodu vlastnické právo omezovat.
7. Stran první podmínky § 1023 žalobce vytýká správním orgánům, že vycházely pouze z podkladů doložených stavebníkem, konkrétně z prohlášení projektanta stavby, o jehož nezaujatosti žalobce pochybuje. Dle žalobce žalovaný také nedostatečně odůvodnil, proč místo centrálního věžového jeřábu, nelze postupovat jinak, například instalovat vícero menších jeřábů. Stavební úřad měl stavebníkovi stanovit další podmínky realizace, zejména aby se rameno jeřábu nemuselo pohybovat nad pozemky a stavbou žalobce. Mohl např. stanovit jiné umístění jeřábu nebo jiný způsob přepravy materiálu.
8. Ohledně druhé podmínky § 1023 žalobce upozorňuje, že má rozumný důvod se proti pohybu jeřábu nad jeho pozemkem bránit, jelikož mu hrozí nebezpečí plynoucí z povahy provozu jeřábu. Z nearetovaného, ve větru volně se pohybujícího ramene jeřábu, se v zimě může uvolňovat led, což ohrožuje žalobce i členy jeho domácnosti. Pokud by stavebník jeřáb nevyužíval, žádné takové riziko by nevzniklo. Dle žalobce se žalovaný nevyjádřil k návrhu, aby stavebníkovi nařídil provedení dalších bezpečnostních opatření, např. instalaci ochranné sítě (k zamezení škody způsobené padajícími rampouchy) či jiné účinné ochrany.
9. Zákaz rušit práva jiných vlastníků stanovený v § 1012 občanského zákoníku a konkretizovaný v § 1013 až § 1023 občanského zákoníku dopadá i na nynější situaci. Žalobce tvrdí, že ve smyslu § 1022 odst. 1 a 2 a § 1012 občanského zákoníku zákonodárce stanovil pro případný zásah do práv vlastníka pozemku přísnější požadavky, než které bral v potaz správní orgán v režimu § 1023 občanského zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Trvá na tom, že ve smyslu § 1023 občanského zákoníku žalobce neuvedl žádný rozumný důvod, který by odůvodňoval nemožnost použití jeřábu. Výkres „C.5 Situace ZOV“, který patří mezi podklady pro vydání stavebního povolení, stanovil podmínky pro použití jeřábu. Z něj vyplývá, že nad sousedními pozemky bude zakázána manipulace břemena zavěšeného na jeřábu, a také že jeřáb bude instalován v dostatečné výšce nad sousedními pozemky. Žalovaný odmítá tezi, že rezignoval

na své vlastní úvahy. Zhodnotil podklady, které do řízení doplnil stavebník. Ten zodpovídá za bezpečnost stavby. Žalovaný vycházel z dokumentů, které zpracovala autorizovaná osoba.

III. Posouzení žaloby

11. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl bez jednání.
12. Žaloba není důvodná.
13. Úvodem soud konstatuje, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Podle ustálené judikatury je třeba za nepřezkoumatelné považovat takové rozhodnutí, z něhož vůbec není možné seznat, jakým způsobem správní orgán rozhodl, nebo které vykazuje takové rozpory mezi výrokem a odůvodněním, že není možné zjistit, jakými úvahami byl správní orgán veden. Nepřezkoumatelným je také rozhodnutí, z něhož není možné zjistit, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení či z jakých důvodů je považoval za liché, mylné či vyvrácené nebo takové rozhodnutí, které se opírá o v řízení nezjišťované nebo neprokázané skutečnosti.
14. Je nutné si uvědomit, že „přezkoumatelnost“ rozhodnutí není hodnotou sama o sobě. I proto je nutné k aplikaci kasačního důvodu spočívajícího v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů přistupovat krajně zdrženlivě. Jeho použití je namístě např. tehdy, pomine-li správní orgán podstatná skutková tvrzení opřená o obsah správního spisu či podložená důkazními návrhy, mohou-li reálně vést k přehodnocení merita věci [usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, *Zdravé Ktišsko*, bod 30].
15. Žádnou vadu nepřezkoumatelnosti soud neshledal. Dlužno dodat, že žalobce zpochybňuje důvody, pro které žalovaný zamítl jeho odvolání. To ostatně také svědčí o tom, že napadené rozhodnutí je založeno na důvodech, které z něj žalobce prokazatelně seznal.
16. Důvodnými nejsou ani výtky, že stavební úřad a žalovaný řádně nezjistili skutkový stav věci a že porušili základní zásady, na nichž stojí správní řád. Naopak zjištění a posouzení skutkových okolností stran zabezpečení přesunu stavebního materiálu věnovali dostatečnou pozornost. Neopomněli se vypořádat s dílčími variantními řešeními, která žalobce předkládal (viz dále). Soud i zde připomíná, že žalovaný se nemusel nutně vypořádat s každou dílí polemikou. Postačuje, pokud proti námitkám žalobce postavil právní názor, v jehož konkurenci tyto námitky jako celek neobstojí (např. nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68, a mnoho dalších).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

17. Ve stavebním řízení tvoří občanskoprávní námitky významnou skupinu námitek. Stavební úřad by se je měl pokusit vyřešit v první řadě dohodou účastníků [§ 114 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (**stavební zákon**)]. Pokud nedojde k vyjasnění rozporů, jež jsou předmětem námitek, postupuje stavební úřad podle jejich povahy. Jde-li o námitky budoucích emisí (hluk, prach, kouř, zápach) a rovněž námitky osobního rázu jako je obtěžování pohledem, narušení soukromí, narušení duchovních hodnot území apod., jejich posouzení nepřekračuje pravomoc stavebního úřadu. Přísluší mu o nich rozhodovat, aniž předtím odkáže účastníky s vyřešením předběžné otázky na občanskoprávní řízení (rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2020, čj. 6 As 171/2019-37, č. 4076/2020 Sb. NSS, *městys Čestice*, bod 35; srov. také Průcha, P. et al. *Stavební zákon. Praktický komentář*. Praha: Nakladatelství Leges, 2017). Stejně je tomu u imise přesahem ramena jeřábu nad nemovitost žalobce.
18. Provozu věžového jeřábu nad nemovitostmi žalobce nebrání, že žalobce s tímto nesouhlasí. Podmínku *souhlasu* nestanoví ani občanský zákoník, ani stavební zákon. Jakkoli by jistě bylo vhodnější, aby se stavebník a žalobce domluvili na způsobu výstavby nosných konstrukcí či dopravy stavebního materiálu apod., stavební úřad mohl vydat stavební povolení, pokud vysvětlil, proč je důležité, aby tyto práce prováděl právě stavebníkem navrhovaný věžový jeřáb.
19. Na posouzení nynějšího sporu nelze mechanicky vztáhnout § 1012 ani § 1022 občanského zákoníku, jak činí žalobce. Žalobce zdůraznil, že ve smyslu § 1012 občanského zákoníku *má právo se svým vlastnictvím v mezích právního řádu libovolně nakládat a jiné osoby z toho vyloučit*, avšak pominul, že to samé ustanovení vlastníku *zakazuje nad míru přiměřenou poměrům závažně rušit práva jiných osob*. Tato druhá věta § 1012 občanského zákoníku v zákonné rovině realizuje čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, dle něhož *[v]lastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy*.
20. Podle § 1022 odst. 1 občanského zákoníku platí, že pokud se nemůže stavba *stavět nebo bourat, nebo nemůže-li se opravit nebo obnovit jinak než užitím sousedního pozemku, má vlastník právo po sousedovi požadovat, aby za přiměřenou náhradu snášel, co je pro tyto práce potřebné*. Dle odst. 2 téhož ustanovení nelze žádosti vyhovět, *převyšuje-li sousedův zájem na nerušeném užívání pozemku zájem na provedení prací*.
21. Dle § 1023 občanského zákoníku platí, že *vlastník pozemku musí snášet užívání prostoru nad pozemkem nebo pod pozemkem, je-li pro to důležitý důvod a děje-li se to takovým způsobem, že vlastník nemůže mít rozumný důvod tomu bránit*.
22. Pro účely sporů ohledně užívání prostoru nad nemovitostí se toto pravidlo realizuje prostřednictvím speciální úpravy § 1023 občanského zákoníku, nikoli podle žalobcova výkladu (viz část X žaloby). Otázkou stavebních prací za pomoci jeřábu nad sousední (žalobcovou) nemovitostí se již správní soudy zabývaly. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, byť za jiných okolností, vyslovil, že pokud se stavební práce (zateplování a opravy zdi) neměly provádět vlastním užitím pozemku tehdejšího žalobce, nýbrž pracemi z plošiny zavěšené na jeřábu nad jeho nemovitými věcmi, případ je třeba posuzovat dle § 1023, nikoli dle § 1022 občanského zákoníku (viz rozsudek ze dne 13. 6. 2018, č. j. 52 A 79/2017-60, bod 19; potvrzený rozsudkem NSS ze dne 27. 8. 2018, č. j. 7 As 258/2018-30). Není pravda, že by § 1022 byl ve vztahu k § 1023 občanského zákoníku *lex specialis*, resp. že by stavební úřad musel i v tomto případě do hloubky zkoumat, zda se stavba nemůže stavět jinak než užitím žalobcova pozemku. Soud míní, že

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

za těchto okolností stavební úřad musí zvážit alternativní způsoby, jimiž by nedošlo k takovému zásahu do práv vlastníka sousedního pozemku, avšak nelze mu vyčítat, že si k jednotlivým žalobcům tvrzeným alternativám nevyžádal od stavebníka nové technické zprávy, výkresy apod., resp. že si je za účelem stavebního povolení sám nepořídil (viz níže).

23. Žalobce citoval z komentářů k občanskému zákoníku [Spáčil, J., Králík M. a kol., *Občanský zákoník III. Věcná práva* (§ 976–1474), II. vyd., C. H. Beck, Praha. 2021. s. 181], dle kterého nebude mít vlastník rozumný důvod užívání bránit v případě, že se tak stane v takové výšce, případně na takovou dobu, že to výkon jeho práva věc užívat nijak neohrozí, nesníží to cenu věci a ani jinak mu to objektivně nemůže působit újmu. Právě splnění poslední podmínky žalobce zpochybňuje, jelikož samotná existence pohybu ramene mu onu újmu může způsobit.
24. S tímto argumentem nelze souhlasit. Nelze brát jako újmu samotnou existenci dočasného užívání prostoru nad pozemkem a hypotetickou možnost škody způsobenou tímto přechodným užíváním. Je nutné dát za pravdu žalovanému, že takto abstraktně a teoreticky vymezené nebezpečí není možné brát v potaz. V opačném případě by prakticky nešlo § 1023 odst. 1 občanského zákoníku použít, neboť obdobně neurčitě definované nebezpečí by šlo nalézt při každé snaze o jeho použití.
25. Žalobce se domnívá, že stavebník nemá *důležitý důvod* k užití prostoru nad jeho pozemkem dle § 1023 občanského zákoníku. Důležitým důvodem k zásahu do vlastnického práva žalobce je potřeba zabezpečit přesuny stavebního materiálu, aby stavebník mohl realizovat záměr stavby. Jakkoli jde o stavebníkův soukromý záměr, je také ve veřejném zájmu, aby vlastníci zabezpečovali co nejlepší kondici jejich nemovitostí (zde jde konkrétně o stavební úpravu a přístavbu domu X), resp. aby byly využity pozemky, které územně plánovací dokumentace určila k výstavbě (Novostavba bytového domu X).
26. Pokud žalobce bude moci jeho nemovitosti nadále plně užívat bez ohledu na případný pohyb ramene jeřábu, jde v obecné rovině ve smyslu § 1023 občanského zákoníku o přípustnou imisi, kterou musí žalobce snášet. K § 1023 občanského zákoníku se vyjadřuje právní literatura, a to Švestka, J., Dvořák J., Fiala J. a kol., *Občanský zákoník. Komentář. Svazek III.* Wolters Kluwer, Praha. 2014. s. 89): „V praxi půjde zpravidla o situace, kdy se na pozemek vlastníka zasahuje stavebními stroji pro účely výstavby či demolice sousední budovy, a v důsledku toho se jeřáby přemísťují stavební materiál, není vyloučen ani přelet vrtulníků, které umísťují na sousední pozemek nadměrný náklad“. Tyto zásahy do vlastnického práva vlastník nemůže bez dalšího odmítnout.
27. Žalobce se domnívá, že zde tento důležitý důvod schází, jelikož prohlášení ze dne 24. 6. 2022, které zpracoval tentýž autorizovaný inženýr, jenž vyhotovil také stavební dokumentaci, postrádá vypovídající hodnotu kvůli jeho propojení se stavebníkem. Soud souhlasí s žalobcem, že správní orgány musí řádně zjistit skutkový stav věci nezávisle na podkladech, které předloží stavebník. Takové podklady nelze mechanicky přijímat, ale – pokud je to nutné pro zákonné a správné rozhodnutí ve věci – správní orgány musí provést vlastní dokazování. Povinností správního orgánu je z vlastní iniciativy a vlastními prostředky objasňovat sporné, pochybné nebo zpochybněné skutečnosti (přiměřeně rozsudek NSS ze dne 25. 11. 2003, č. j. 6 A 114/2000-36; ve vztahu k územnímu řízení např. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2015, čj. 8 As 41/2014-40, bod 21 a násl.). Všechny shromážděné podklady musí hodnotit podle své úvahy. Zejména musí přihlídnout ke

všemu, co vyšlo v řízení najeho, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu).

28. Projektant podle § 159 odst. 1 stavebního zákona odpovídá za *správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení*. Projektant dokládá splnění požadavků v tomto ustanovení. Nevznese-li žalobce jednoznačné výtky, které plausibilním způsobem popírají základy, na nichž stojí stavební povolení, a tyto výtky nepodloží vlastními důkazními návrhy (např. variantní studie, znalecký posudek apod.; srov. rozsudek NSS ze dne 10. 8. 2022, č. j. 10 As 488/2021-48, bod 18 a tam cit. judikaturu), stavební úřad z podkladů doložených stavebníkem vychází. Jen pokud by stavební úřad sám naznal nedostatečnost či příkrou nesprávnost těchto podkladů, vyzve stavebníka k jejich opravě či doplnění, případně sám z vlastní činnosti doplní spisový materiál. Po stavebním úřadu nelze požadovat, jak činí žalobce, aby v tomto řízení z vlastních zdrojů zpracoval jiné varianty výstavby nosných konstrukcí stavby či přesunů stavebního materiálu od nejbližší komunikace k stavbě, případně v rámci stavby (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011-108, bod 15; ze dne 16. 7. 2014, č. j. 5 As 161/2012-36, č. 3117/2014 Sb. NSS, *obec Pasohlávky*, nověji např. ze dne 20. 12. 2017, č. j. 10 As 89/2017-38, bod 20).
29. Z prohlášení autorizované osoby vyplývají konkrétní závěry ohledně různých technických možností provedení stavby, respektive pomocných činností k provedení stavby (např. přeprava materiálu). Správní orgány se těmito závěry pečlivě zabývaly. Jakkoli jde o listiny vytvořené autorizovanou osobou, za pomoci vlastních znalostí a kritického myšlení prověřovaly také jejich správnost, a to bez ohledu na § 13 odst. 5 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v rozhodném znění. Skutečnost, že je převzaly do vlastního rozhodnutí, je nijak nediskvalifikuje. Naopak tento postup odpovídá zásadě rychlosti a hospodárnosti správního řízení. Námitkami žalobce proti konkrétním závěrům se soud zabývá v následujících bodech.
30. Za druhé má žalobce za to, že měl *rozumný důvod* bránit se využití prostoru nad jeho pozemkem (§ 1023 občanského zákoníku *in fine*).
31. Žalobce jako rozumný důvod jeho obrany relativně konkrétně namítl ohrožení jeho nemovitosti padajícím ledem z nearetovaného ve větru volně rotujícího ramene věžového jeřábu.
32. Úkolem stavebního úřadu bylo posoudit oprávněnost námitek i na základě technických norem, které stanovují pravidla pro bezpečné provozování jeřábů. Je povinností stavebníka dodržovat tato pravidla. Stavební úřad nepochybil, pokud předpokládá, že provozovatel jeřábu bude dodržovat technické normy a očekává, že provoz jeřábu tedy nebude nebezpečný. Předpoklad bezvadnosti technického stavu zařízení a jeho dostatečně obezřetné obsluhy je legitimní. V opačném případě by byl znemožněn provoz prakticky všech technických prostředků, neboť vždy může hrozit nějaké teoretické nebezpečí spojené s tímto provozem. Správní orgány žalobci vysvětlily, že žalobce konstruoval hypotetickou situaci, k níž by nemělo dojít za předpokladu, že obsluha jeřábu bude dodržovat veškerá pravidla stanovená k jeho provozu. Samozřejmě nelze vyloučit, že i při dodržení veškerých předpisů, provádění pravidelných prohlídek, revizí apod. může dojít k nepředpokládané situaci, avšak nedodržení bezpečnostních opatření nebo vliv nepředpokládatelných okolností nelze považovat za rozumný důvod bránící provádění stavby prostřednictvím

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

jeřábu mimo jiné s využitím rotace prázdného výložníku nad pozemkem žalobce (s. 7 napadeného rozhodnutí).

33. Soud za důležité považuje, že řešení přepravy materiálů za pomoci věžového jeřábu není samoúčelné. Staveniště se nachází v zastavěné oblasti ve svažitém terénu s poměrně komplikovaným přístupem těžké techniky. Klíčovým je vystavění jeřábu do dostatečné výšky nad tímto terénem, a to tak, aby věžový jeřáb umístěný uprostřed stavebních pozemků nekolidoval s konstrukcemi stavby či okolními nemovitostmi a zároveň mohl transportovat materiál jak pro staveniště „horní“ stavby X, tak pro „spodní“ stavbu X. Takhle umístěný jeřáb dle projektové dokumentace (výkresu „C.5 Situace ZOV“) nemůže manipulovat s břemeny nad nemovitostmi žalobce, ani nad nemovitostmi, které se stavebními pozemky sousedí ze západní a jihozápadní strany. Rozumným účelem centrálního jeřábu je manipulovat s břemeny pro „horní“ stavbu X za použití veřejného prostranství (silnice) X, kde bude nakládán stavební materiál, příp. vykládán jiný materiál. Zásobování „spodní“ stavby X pak stejný věžový jeřáb – po rotaci prázdného výložníku – může zvládnout z veřejného prostranství (silnice) X, aniž musí docházet k zvýšenému riziku překládání břemen nad nemovitostmi žalobce. Jak vysvětlily správní orgány, takhle zvolený způsob zásobování v relativně hustě zastavěných částech hlavního města je běžný. Soud dodává, že řešení za pomoci jednoho rotujícího věžového jeřábu prospívají také místní podmínky svažitého pozemku, jelikož by k realizaci stavby bylo nepřiměřeně obtížné umístit dva vzájemně nekolidující menší věžové jeřáby (s kratšími výložníky), které by sice pravděpodobně snížily přesah ramen(e) nad nemovitosti žalobce, avšak tento zásah do vlastnického práva žalobce k prostoru nad jeho nemovitostí by zcela nevyřešily (s. 6 a 7 napadeného rozhodnutí).
34. Sám žalobce uznal, že manipulace s materiálem prostřednictvím věžového jeřábu poháněného elektromotory nevyvolá tolik imisí, jak by vyvolaly nákladní motorová vozidla, která by musela jeho činnost nahradit. K tomu žalovaný na s. 6 napadeného rozhodnutí uvádí, že stavebníkem zvolené řešení pomocí jednoho věžového jeřábu ušetří okolí od zatížení imisemi hlukem a prachem, který vzniká např. při pohybu jeřábu na automobilovém podvozku či bagru. Dle správních orgánů stavebník zvolil co nejšetrnější řešení, které navíc bude sloužit nejen k výstavbě nosných konstrukcí, ale také k manipulaci s materiálem a provádění zemních prací, např. při zpětných zásypech.
35. Na tom nic nemění dílčí námitky žalobce, že správní orgány měly stanovit další podmínky pro provoz jeřábu nad jeho nemovitostmi. Dle žalobce žalovaný nereagoval na odvolací bod, který se týkal příkázání dodatečných opatření k minimalizaci zásahu do práv žalobce. Dle soudu z napadeného rozhodnutí implicitně vyplývá, proč žalovaný toto nepovažoval za nutné. Nad nemovitostmi žalobce se jednak výložník jeřábu bude pohybovat jen bez břemene, jak vyplývá z výkresu „C.5 Situace ZOV“, jednak provozovatel jeřábu má povinnost udržovat jeřáb v dobrém technickém stavu, aby nedošlo k technickým a jiným problémům, resp. nehodám při jeho provozu. Provozovatel i obsluha jeřábu mají také povinnost dodržovat další ustanovení týkající se bezpečnosti při používání jeřábu. Proto je pochopitelné, že stavební úřad ani žalovaný nepovažovali za nutné nad rámec jimi označených předpisů stanovovat stavebníkovi další povinnosti. K tomu dlužno doplnit, že v důsledku eventuálního zákazu pohybu prázdného výložníku nad nemovitostmi žalobce by vznikla situace, v níž by se výložník nemohl volně přizpůsobovat směru větru. To by mohlo vést k jeho přetížení, což jistě není v souladu s právními předpisy. Jde-li o instalaci žalobcem kýžených ochranných sítí, žalobce dostatečně konkrétně nevysvětlil, resp.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

neprokázal, jak a kde by tyto sítě měly být instalovány a zda by skutečně mohly prospět ochraně jeho vlastnického práva.

IV. Závěr a náklady řízení

36. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému nevznikly žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti. Soud tedy nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok II). Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož jí soud žádnou povinnost ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s. neuložil. Soud neshledal ani důvod hodný zvláštního zřetele, na jehož základě by měl této osobě přiznat náhradu nákladů řízení (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. prosince 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.